

SVENSKA ESPERANTO-TIDNINGEN LA ESPERO

Februari 1943

31 årg. Nr 2

ORGAN FÖR SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET

SPRÅK SOM ÖDELÄGGA.

I en högtintressant artikel i Göteborgs Handelstidning för den 14 januari söker fil. dr Tom Söderberg påvisa det lika farliga som kraftiga vapen, de stora nationerna äga i sina språk, då de gå ut på härjningståg. Det har inte alltid varit så.

"Medeltidens ofolkliga kultur", säger han, "var samfällt latinsk, landsspråken förmådde inte genombräta den — förrän med den religiösa folkbildningens frammarsch genom tiggardordnarna och främst och slutligt genom reformationerna. I våra dagar åter är det huvudregel, att "språket är nationen".

Han medger dock, att regeln egentligen endast är europeisk. "I andra världsdelar överflödar det av både nationer med gemensamt språk — spanskan i Amerika t. ex. — och av storstatsbildningar med inom sig ett flertal språk, såsom Brittiska Indien."

Och efter detta påpekande tillägger författaren: "Men så är det också skillnad på europeisk kråkvinkelnationalism och transoceanic statsmedvetande ..."

Han visar sedan upp, hur i vår kråkvinkel-världsdel språket gått före svärdet, hur språket sedan det först bildats i dialekt, omsider med bl. a. skriftspråkets hjälp blivit ett, som bredd ut sig, d.v.s. undanskjutit andra språk, och på så vis bildat en nation, som sedan behövt eller åtminstone faktiskt tagit svärdet i tjänst till skydd och ökad utvidgning.

Författaren summerar: "Vissa våldsmetoder utmärker särskilt tyskans frammarsch, men allmänt kännetecknas utvecklingen av att stora språk blir större, medan små språk på sin höjd håller stånd och i barnfattigdomens tidevarv inte ens det. Engelskan och ryskan (storryskan) har också börjat sin bana som dialekter. Liksom det bildas storriken, så bildas också storspråk. Att språket därvidlag råkar få århundradens försprång, kännetecknar inte bara tyskan utan också t. ex. italienskan. Det är naturligt, att stora sammanhängande landvidder som centrala Mellaneuropa eller slaviska slätten fått språklig hegemoni — väl så naturligt som att stora delar av den atlantiska världen undfått engelskan."

Den stora frågan.

Men är det då också naturligt och önskvärt, att denna utveckling fortsätter?

"Av alla slags skäl kan Europa väster om Ryssland inte fortsätta med sin språksplittring. Man kunde tänka sig ett enhetsspråk, som skulle dränka alla små natio-

nella motsättningar, men det är en utopi. Ett rimligt program är ett nytt latin: ett allmänt vedertaget europeiskt kommunikationsspråk för turismen, lärdomen, de gemensamt europeiska samhällsangelägenheterna etc."

Hjälpspråkslinjen.

Ha vi följt författaren hit, kunna vi konstatera, att han kommit till samma resultat som esperantisterna: ett världsspråk — ett enhetsspråk för alla — är en omöjlighet. Vad som erfordras är ett för alla gemensamt hjälpspråk för de mellanfolkliga förbindelserna: vetenskap, handel och turism att börja med. Men esperantisten går ett steg längre. Han säger, att om ett världsspråk kunde åstadkommas, borde det motarbetas, ty de små språkens död vore ingen vinning och en av ett mellanfolkligt hjälpspråks huvuduppgifter borde vara att hindra de stora språken att sluka upp de små.

Den praktiska frågan.

Vi återvända till dr Söderbergs artikel för att se vilket språk som han vill ha till "ett nytt latin".

Han skriver: "Man kunde här börja med att ompröva esperanto-idealismen, liksom franskans förnämliga internationella anor m. m., men jag avstår och fastslår kort och gott: valet står mellan tyskan och engelskan. För tyskan talar, att den är störst och centralast i Europa. Men engelskan är av indo-europeiska språk störst och centralast i världen. Vidare är den ett mycket mer utvecklat språk än tyskan, d.v.s. enklare och smidigare. Detta är skäl nog. Hämnadkänslor borde helst lämnas utanför. Det är ju inte speciellt på tyskar ett hårt krav här ställes, utan på oss alla i förbistringen. Förutsättningen för framgång är att vi alla heroiskt avstår från att hävda våra språk som något förmer än lokala tungomål. Vi måste lära oss engelska från folkskolan, vänja oss vid att tala, skriva och höra engelska i allt det, som blir interlokalt — och det blir mer och mer."

Så talar den som följer det minsta motståndets lag, även om han i övrigt — som i detta fall — är klarsynt.

Dr Tom Söderberg inser de stora språkens farliga övermakt och vill öppna våra ögon för hur säkert det ena kommer att besegra oss, om vi ej sätta oss till motvärn. Hur ska vi då kunna skaffa oss detta motvärn? Jo, säger han, genom att underkasta oss — ett annat stort språk. Till denna fatalistiska slutsats kommer han genom att förkasta som "en utopi" tanken på den

bästa lösningen — med vilken han dock ej är helt obekant — ett neutralt mellanfolkligt hjälpspråk. Han avfärdar tanken på esperanto och franska i ett andedrag. Att esperanto avfärdas med den vanliga glosan "esperanto-idealism" skola vi inte fästa oss vid, ty det framgår av sammanhanget, att dr Söderberg inte ser på problemet så enkelt som det låter. Han anser att alla språkstrider kunna reduceras till en enda: tyskan mot engelskan, och han anser att mellan dem är striden i full gång, och följaktligen finns här ingen tid till överväganden. Det är bara att ta parti. För det ena. Eller för det andra. Något tredje gives icke. Och dr Söderberg tar parti för engelskan.

Det är, säga vi, att följa det minsta motståndets lag. Tyskan och engelskan äro två färdiga världsspråk, och när man väljer ett av dessa till mellanfolkligt hjälpspråk, så har man en hel del av arbetet undanjort tack vare deras stora spridning. Man vet att ett neutralt hjälpspråk vore den rätta lösningen, men man väljer en sämre lösning, därför att den ligger närmare till hands.

Det är på den punkten esperanto sätter in genom sin lättlärdhet. Blev esperanto obligatoriskt skolämne, vore esperanto allmänt mellanfolkligt hjälpspråk i allas tjänst inom bråkdelen av den tid som skulle fordras för att göra det lättaste nationalspråket till knaggligt hjälpspråk — för ett fåtal språkhuvuden.

PROPAGERAS DET FÖR ENGELSKA?

Studierektor Gunnar Hirdman låter i sin lilla skrift "Våra språkstudier" (ABF:s skriftserie nr 9, 2:a uppl.) i förbigående framskymta en åsikt, som torde vara ytterst vanlig, men som icke desto mindre måste betecknas som i grunden falsk. I visst sammanhang säger författaren om engelskans frammarsch inom ABF: "Då ett visst studium ökar så starkt i omfattning utan att någon propagandapparat står bakom (i stället använd på annat håll), så ..." etc.

Det parentetiska uttrycket är oklart. Men antagligen avses inte, att den proengelska propagandapparatens nu (boken utkom 1941) användes på annat håll, utan författaren torde mena, att engelskan ständigt saknat en propagandapparat, medan "annat håll" haft en. Det som talar emot den sistnämnda tolkningen är, att esperanto (och andra hjälpspråk) icke för övrigt på något ställe i skriften betecknats så anonymt som "annat håll".

Om författaren skulle mena, att det vanligen står en propagandapparat bakom engelskan, så är vi båda av samma mening. Min sträcker sig dessutom till att det även nu står en ytterst mäktig propagandapparat bakom detta språk. Och denna apparat är ingenting mindre än ett, för att inte säga två, världsvälden. Att två sådana stater som England och USA med sin politiska och ekonomiska makt inte skulle vara en propagandapparat av sådana mått, att esperantorörelsens ekonomiskt ytterligt svaga organisationer måste vid sidan därav te sig löjligt hjälplösa, torde väl inte behöva belysas.

*

Vem vill komma och påstå, att det brittiska politiska herraväldet över en betydande del av jorden inte innebär en intensiv "propaganda" för engelskan? Medan esperantisterna i sina strävanden är hänvisade till att försöka på övertygelsens väg värva anhängare för sin sak, innebär det engelska väldets politiska makt över icke-engelska områden så starka påtryckningar på folken i dessa länder till förmån för det engelska språket, att dessa påtryckningar delvis falla utom ramen för vad man kan nå med enbart övertygelse. Att de penningbelopp, som på olika sätt användes för att upprätthålla undervisning i engelska i av England behärskade länder, är högst betydande, kan väl anses falla av sig självt. Till den politiska maktställningen sällar sig den ekonomiska makt, som England och USA har. Medvetet och i ännu

Men esperanto erbjuder också en annan fördel, men den viftar dr Söderberg bort med ett enda ord, liksom i förbigåendet, så att det ser ut som om han inte visste om själv, att han talat om "ett enhetsspråk, som skulle dränka alla små nationella motsättningar". De motsättningar han syftar på här är språkspittringen, och när han tänker sig ett enhetsspråk, som skulle dränka den, då han i varje fall inte tänkt på esperanto. Han tänker även i detta ögonblick på en av de stora rövare, som nu störta fram och obönhörligt, utan nåd förgör allt, som inte är av gangsterns eget blod. Han är så inne i sin iver att varna oss för faran från de stora språken, att han inte kan tänka sig ett enhetsspråk som ej är thesso likh.

Men vi kunna inte bara tänka oss — utan också visa upp ett mellanfolkligt hjälpspråk, som inte hotar något annat språk, inte någon nation, intet folk, men står alla till tjänst där det behövs, i trafik utöver språkgränserna, men lugnt träder åt sidan hemma där det inte behövs.

Esperanto är ett färdigt språk, inte bara ett språkprojekt, ett hjälpmedel att hejda storspråken där de gå fram i onda avsikter. Det hänger bara på oss själva att göra bruk av detta hjälpmedel. Till det ropa vi alla goda makter i gevär ... Varför våga inte våra språkmän låtsas om att de ha hört detta rop?

större omfattning omedvetet medför denna ställning en så kolossal propaganda för engelskt språk, att esperantisternas samlade ansträngningar inte ens tillnärmelsevis kan jämföras därmed.

Att denna propaganda också bär frukt, det kan man se, inte minst i vårt land. Det är inte svårt att leta upp personer, som anser, att de bör lära sig engelska, därför att det är modersmål för så och så många miljoner och "administrativt språk" för ännu fler miljoner människor. På alla områden av vårt ekonomiska och kulturella liv har engelskan trängt in, tack vare den makt, som av de engelsktalande folken utövas. Av detta följer, att det svenska undervisningsväsendet årligen ger ut miljontals kronor på undervisning i engelska. Esperantorörelsen däremot har endast vid ett par tillfällen beviljats några få tusen kronors anslag.

*

Att med de antydda förhållandena för ögonen förfäkta, att ingen propagandapparat står bakom engelskan, blir väl inte lätt. Om en liknande propagandapparat sattes bakom esperantorörelsen, skulle esperanto ögonblickligen slå igenom som världshjälpspråk. För att esperanto skulle bli mera spritt än vilket som helst nationalspråk skulle i själva verket endast en ringa del av de pengar, som nu användes i olika länder för undervisning i andra språk än modersmålet, behöva tas i anspråk. Det är till denna rationalisering esperantorörelsen syftar. Häri borde den understödjas även av dem, som icke kan eller icke vill lära sig esperanto själva, eftersom även dessa skulle ha nytta av esperantos genombrott.

Inte minst borde våra anslagsbeviljande myndigheter samt skolmyndigheter ställa sig gynnsamma. Ge esperantorörelsen lika stora propagandamedel, som ett mäktigt nationalspråk förfogar över! Då först kan det bli fråga om ett rättvist bedömande av vilka fördelar ett nationalspråk, resp. esperanto har i sig själv. Esperantos målsmän skulle motse tävlingens utgång med den allra största tillförsikt.

*

Det behöver kanske som en slutanmärkning anföras, att resonemanget om en propagandapparat bakom ett nationalspråk efter den nu pågående krigiska kraftmät-

Kion diris Zamenhof pri neologismoj.

En la gazeto Lingvo Internacia en 1904 aperis vigla diskutado kaj detalaj rezonadoj pri neologismoj ktp. "Facileco devas ĉion superregi", oni pledis. Zamenhof ankaŭ respondis per artikolo, el kiu mi citas:

— La ĉefaj principoj de la vortouzado en Esperanto estas la sekvantaj:

a) Ĉiu vorto, kiu troviĝas en la Universala Vortaro estas leĝdona por ĉiuj esperantistoj, kaj neniu en la mondo, nek la aŭtoro de Esperanto nek ia alia esperantisto havas la rajton fari en tiuj vortoj ian ŝanĝon (se ekzemple anstataŭ "ŝipo" iu uzas la vorton "navo" ĉar la vorto "ŝipo" al li "ne plaĉas" — tio estas rekta peko kontraŭ la unueco de nia lingvo kaj ĉiuj esperantistoj tiam protestus).

b) Se vorto per si mem estas internacia, tiam laŭ la regulo 15 de nia gramatiko ĉiu havas la rajton uzi tiun ĉi vorton, kvankam ĝi ne troviĝas en la Universala Vortaro. (Ekzemple neniu povus protesti kontraŭ la uzado de la vortoj "aŭtoro", "telegrafo" ktp, kvankam ili ne troviĝas en la Universala Vortaro.)

c) Sed se ia vorto nek estas sendube internacia nek havas por si apartan radikon en la Universala Vortaro kaj esprimi ĝin per kunmeto de radikoj jam ekzistantaj estas aŭ tute ne eble, aŭ tro neoportune, aŭ teknike ne precize, — tiam tiun ĉi vorton ĉiu aŭtoro povas mem krei laŭ sia bontrovo, tiel same kiel oni ĝin faras en ĉiu alia lingvo. Tiu ĉi permeso estas necesa, ĉar alie la lingvo estus tro rigida kaj multajn ideojn oni tute ne povus esprimi en ĝi. Sed ĉar ne ĉiuj personoj povas mem krei al si vortojn kaj ĉar estas dezirinde ke ĉiuj uzu la vortojn kiom eble plej egale, tial ĉiu nove aperanta vortaro ordinare enhavas en si kelkan nombron da novaj vortoj sub la kontrolo de l' aŭtoro de Esperanto, por ke ili povu alporti helpon al ĉiuj, kiuj bezonas novajn vortojn kaj ne volas ilin krei ĉiu arbitre kaj diversmaniere laŭ sia bontrovo. Sed tiuj ĉi novaj vortoj, kiuj ne troviĝas en la Universala Vortaro, estas nun private rekomendataj, sed tute oficiale ordonataj! Nur rekomendataj, ne altrudataj! Kiu trovas ilin bonaj, povas ilin uzi, — kiu trovas ilin ne bonaj, povas ilin ne uzi kaj anstataŭigi per iaj aliaj vortoj. Sed pro la unueco de nia afero estas kompreneble dezirate, ke oni anstataŭu ilin per aliaj vortoj nur en okazo de ilia efektiva malboneco, sed ne pro simpla persona kaprico. — "Via timo estas nur teoria", Zamenhof diras.

La redakcio de L.I. do invitis ĉiujn legantojn pripensi la demandon: "kiel helpi al D-ro Zamenhof por konservi en la estonto la internacian purecon kaj unuecon de Esperanto tiel bone en ĝia oficiala, kiel en ĝia neoficiala kaj teknika parto?" Por solvi tiun ĉi problemon oni do en la Bulonja kongreso fondis la Lingvan Komitaton kaj poste ĝian estraron la Akademio. Kaj la Akademio ekzamenis la literaturajn verkojn nove eldonitajn, kaj pri tiuj kiuj tion meritis ĝi decidis la deklaron "rekomendita de la Akademio".

Tiu manko de internacieco, pri kiu plendis "Malgrandegulo" en antaŭa n-ro de nia gazeto, sendube en alta grado dependas de la nuntempa izoligo inter si de la esperantistoj kaj ilia manko de internacia komunikigo. Do estas unu el la malsanoj de la nuna tempo.

Paul Nylén.

ningen mellan stormakterna kan komma att gälla ett annat språk än engelskan, t. ex. tyska eller japanska. Resonemanget kommer dock att i högre eller lägre grad behålla sin giltighet, alltefter man tror, att eventuella nya världsherrar skulle sätta in större eller mindre nit än engelsmännen på att göra just sitt nationalspråk till det mest gynnade. Ett allmänt antaget internationellt hjälpspråk skulle dock betyda minskade möjligheter för en nation att tillvälla sig makten över en eller flera andra nationer, avsevärt minskade möjligheter, och detta ingalunda enbart på det språkliga området.

Oskar Svantesson.

Al malgrandegulo.

Al la plej kompetenta respondo, donita al letero en la lasta n-ro de La Espero, ankaŭ mi ŝatus aldoni kelkajn modestajn vortojn.

Povas esti, ke nia literaturo ne estas "fanfaroninda" sed eble ni estas sufiĉe multaj, laŭ kiuj ni estas rajte "prifierinda". Estas bedaŭrinde, ke s-ro Malgrandegulo tre malbonsance trovis nur tiajn librojn, kiuj estis malklaraj, aŭ plenaj de tiaj vortoj, kiujn li ne komprenis kaj pro tio li sentis neceson entombigi la tutan modernan Esp.-literaturon, speciale ties tradukan sektion. Nu: fakte estas facile paroli Esperanton kun diverslandanoj, sed se ekzemple s-ro M. aŭskultus la prelegon pri filozofia temo en Esp., certe li aŭdus flugadi vortojn, kiuj ne estas uzataj en ĉiu konversacio, sento, sentimento, senso, intelekto, koncepto, psiko, percepto ktp, kiujn parte li rekonus, parte ne, ĉar ili apartenas al la faklingvo. Sed ni ne iru tiel malproksimen. La vorto: buterpantablo ankoraŭ — se la milito ne daŭros tro longe — estas tute natura vorto al ĉiu svedo, sed ĝi estas tute nekomprenebla vorto (aŭ miskomprenota) al alilandanoj, kaj tiajn ekzemplojn oni ja povus trovi multajn. Bona kaj lerta tradukisto facile kaj arte povas liberigi sian tradukafon de balastoj, sed kiel en ĉiu literaturo, ankaŭ en nia ekzistas diletantoj kaj se oni legas verkojn de diletantoj, kiuj klopodas atingi plenan fidelecon al la originala teksto, oni tediĝas. Sed ni ja havas artistajn tradukojn, eĉ multajn, kiujn oni ĝuas kaj se iu dirus pri tia traduko, ke li ne komprenas ĝin, mi certe dirus: Bonvolu doni iom da peno al la kompleta scio de nia vivanta lingvo; ĝi estas ja facila, sed tamen vivanta lingvo kaj sekve ne sen komplikaĵoj, ĉar ankaŭ la vivo ne povas esti sen komplikaĵoj. Ekzistas ja malbonaj, mallertaj verkoj — precipe antaŭ kelkaj jardekoj en nia literaturo — sed la malpli fortaj plantaĵoj estas ankaŭ akcesoraĵoj de nia vivo kaj pro ili oni ne rajtas forpeli la tutan vivo-fortan literaturon kiel malagrablan kaj inpertinantan muŝon. Mem Zamenhof uzis multe da neologismoj, li donis rajton por necesaj novaĵoj kaj mi bone rememoras, ke pro neceso, eĉ en fabelo de Andersen li uzis vorton, kiun oni povas retrovi en neniu vortaro, almenaŭ ne en la Plena Vortaro, nek en la svedaj vortaroj. Momente mi ne povas havigi la libron, sed oni povas trovi la vorton en fabelo, kiu rakontas pri konkurso de pulo, rano kaj brustosto de ansero. S-ro M. povus demandi ekzemple la tradukinton de "Tra sovaĝa Kamĉatko", ĉu estis facila tasko kaj ĉu estis eble fari la artan tradukon sen novaj vortoj? Entute oni povas diri pri la svedaj Esp.-tradukaĵoj, ke inter ili ekzistas bonegaj, sed ankaŭ malpli bonaj, same kiel alilande. Sed la Esp.-tradukaĵoj — kiam ili estas bonaj — plej ofte ne nur konkuras al la nacilingvaj, sed superas ilin. Bona ekzemplo estas pri tio la "Tragedio de l'Homo", kies Esperanto-varianto superas la nacilingvaj, inter ili ankaŭ la svedan tradukon.

Antaŭ 40 jaroj oni plendis sammaniere ...

Etulo.

En semestervecka i Skåne.

Sommaruniversitet i Lund och Malmö.

Ett sommaruniversitet i Lund och Malmö sommaren 1943! Det är en glädjande nyhet, som Svenska Esperanto-Institutet bringar Sveriges esperantister. I direkt anslutning till Svenska Esperanto-Förbundets årsmöte i Hälsingborg kommande pingsthelg anordnar institutet ett sommaruniversitet under tiden 15—19 juni 1943. På detta tidiga stadium har programmet icke uppgjorts i detalj, men redan nu kunna vi avslöja, att det blir 2 dagar i Lund och 3 dagar i Malmö. Reservera redan nu denna vecka för Eder semester. Större delen av de härliga dagstimmarna komma att disponeras för utflykter o. dyl., och mycket lämpligt är att medtaga cykel. I nästa tidningsnummer hoppas vi kunna lämna ytterligare detaljer ang. program etc. En avgift av 10 kronor utgår för hela kursen, och anmälningar, åtföljda av anmälningsavgift, kunna redan nu sändas till institutets ombud: Jan Strönne, Amiralsgatan 36, Malmö.

La ekonomia problemo.

La ekonomia flanko ĉiam estis granda baro en nia kiel certe en la plej multaj idealismaj movadoj. Kortuŝataj ni legas pri la sindona batalo de Zamenhof, kiu, flankenmetante sian propran mondan prosperon, oferis preskaŭ ĉion por esperanto.

Similajn aferojn ni aŭdis pri aliaj pioniroj en la movado. Ŝajnas ke tiel estis kaj eble ankoraŭ estas ke tiu, kiu plej aktive laboris por esperanto ankaŭ plej profunde prenis el sia monujo por apogi la malfortan movadon.

Pli malofte — ĉu iam? — iu sukcesis levi la movadon al ekonomie stabila nivelo. Esperanto havis grandajn sukcesojn kaj la internaciaj kongresoj montris brilan fasadon. Sed oni povas imagi la ekonomiajn zorgojn malantaŭ ĉio tio. Kaj ekonomiaj zorgoj estas malagrable fantomo kiu ŝtelos kuraĝon kaj agadforton de tiuj gvidantoj kiuj aperis por antaŭen igi la aferon.

Ĉu ne estas eble sanigi la ekonomion de la movado? Kiel mirinda la stato estus, se ni povus bazigi nian agadon sur interkonsentitaj membrokotizoj, sufiĉe altaj por ebligi al ni fari efikan propagandon kaj raciigi nian organizon kaj laborsistemon laŭ modernaj metodoj. Kiel mirinde se ni povus plani sen kalkulado pri pli malpli grandaj donacoj de kelkaj bonuloj. Eble la kotizoj tiam devus esti timige grandaj kaj kelkaj el la membroj tamen estas tro malriĉaj por elteni tre altigitan kotizon. Aŭ ili ne tiom taksas nian komunan ideon.

Altigo de la jarkotizo ĝis prudenta nivelo tamen estas la sole sana rimedo. Kaj poste vivu stomako laŭ stato de l' sako. Nia lasta jarkunveno decidis altigi la kotizon de 1:40 ĝis 2 kr. por grupaj membroj kaj de 5 ĝis 7:50 kr. por rektaj membroj. Se ni kalkulas pri 1.000+150 membroj tio faras sume 3.125 kr. Post pago al IEL, distriktoj kaj por gazetoj restas por SEF eble sume 2.000 kr. Laŭ la malnovaj kotizoj estus restinta nur 1.200 kr.

Foje esperantistoj demandas: Kion mi ricevas por la kotizo? Tro multajn vortojn mi bezonus por nun klarigi kion SEF donas al siaj membroj sed mi volas nur diri: Se vi tiel demandas, vi rigardas la aferon je maljusta flanko. La membro ne pagas kotizon por ricevi ion egalvaloran laŭ mona mezuro. En organizo ni esperantistoj kolektiĝas por pli bone kapabli realigi nian komunan ideon. Ĉiu pagas sian parton per la kotizo, kaj tio ne estas komerco sed ago pro idealismo.

La problemo estas kiamaniere daŭre sanigi la ekonomion de la federacio. Ni ne povas multe altigi la membrokotizojn ĉar tiam ni riskas perdi membrojn, kaj ni perdis sufiĉe dum la lastaj jaroj. Ni malŝategas almozadon sed estis devigataj uzi tiun metodon multfoje. Ĉu iu metodo ankoraŭ restas krom pli intensa laboro por altigo de la membronombro?

Garantianto-organizo, propono nomata Esperantoforbundets Garantförening", povus solvi la problemon. Unuopa esperantisto ofte volonte oferas monon se nur estas garantio ke kelkaj aliaj faras samon. Do la esperantistoj, kiuj povas elspezi iom pli da mono por la esperantofero, fariĝu membroj de tia garantiantaro, kies celo estus ekonomia apogo al la federacio. Similaj organizoj jam ekzistas ekzemple ĉe la skoltaj.

Povas esti enirpago de ekz. 50 kr. kaj poste jarkotizo de 10 kr. Tiuj garantiantoj ricevas specialan membrokarton kaj iliaj nomoj povus publikigi en la gazeto kaj en la matrikulo. Ili povus ricevi jarrevuon. Oni ankaŭ povus aranĝi ke ili mem decidus pri la uzo de la mono en la garantianta fondo.

Estu certa ke ni povas elpensi utilan uzon de la mono. Mia revo estas adresmaŝino en la kontoro, presita matrikulo al ĉiu membro kaj eble eĉ jarlibro de SEF. Revo ne malutilas.

S a l e x.

Bär alltid Esperantostjärnan!

Trevliga märken, grön stjärna på vit botten, i normalstorlek, pris pr st. 1:—.

Miniatyrstjärna, samma utseende, kr. 0:75.

Beställ hos FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO, Box 698, Stockholm 1.

KOKIN-AKADEMIO.

Aktuala komedio.

De F. Szilágyi.

Personoj: Prezidanto
Sekretariino
Kasistino
Komitatanoj
Knabo
La heroldo
Voĉo de sinjorino
Bleko de bovo

Scenejo: ĉambro, apartenanta al la loĝejo de la prezidanto, cetere samtempe la kunveno de la Sport-,danc-, krematoria kaj Esperanto-Klubo en Grönköping. Sur la muro verdstelaj ornamaĵoj. Meze tablo, ĉirkaŭe seĝoj.

Kiam la kurteno malfermiĝas, la scenejo estas malplena, poste anservice envenas la estraro. Ili eksidas.

Prezidanto: Mi havas la specialan honoron malfermi la solenan estrar-kunsidon de la Esperantosekcio de la Sport-danc-krematoria kaj Esperanto-klubo en Grönköping. Antaŭ ol mi konigus la celon de nia hodiaŭa kunveno, mi proponas, ke ni kantu. Nia ŝatata sekretariino, fraŭlino Eulalia Amanda Peripatetia Ludovika Löfgren...

Estraranoj: Ŝi vivu! (*Sekretariino riverencas.*)

Prezidanto: ... verkis specialan kanteton por hodiaŭ. Ni kantu ĝin.

Ĉiuj (kantas false, laŭ "Ni iras sur rosoplana mont"):

La Esperanto-Societo en Grönköping
Salutas kore la publikon, ping, ping, ping.
En laboro grava,
societo brava

salutas nun la publikon, ping, ping, ping.

Prezidanto: Mi anoncas solene, ke la hodiaŭa estrar-kunveno estas tre solena kaj disaŭdigata de la radio kaj eĉ televizio dissendata, tiel ke mi anoncas solene, ke la hodiaŭa estrarkunsido estos solene vidata kaj aŭskultata en nia tuta longa lando, je la honoro de nia fama kaj tre ŝatata urbo Grönköping.

Komitatanoj: Vivu Grönköping. (*De ekstere bovo bleko.*)

Prezidanto: Kun granda ĝojo mi konstatas, ke ne nur la estimataj komitatanoj aprobas miajn vortojn, sed eĉ el la mondo de la bestoj alvenas, hm, hm ... frataj sonoj dum tiu ĉi solena okazo. (*Denove:*)

Bovobleko.

Prezidanto: Antaŭ ol mi transdonus la vorton al nia ŝatata fraŭlino Eulalia Amanda Peripatetia Ludovika Löfgren, mi volas per kelkaj vortoj konigi tiujn cirkonstancojn, kies rezulto estis la naskiĝo de nia historia kunveno. Eble aliloke oni povis diri laŭ la proverbo, ke montoj graviĝis kaj naskiĝis ridinda muso, sed en Grönköping ne naskiĝas musoj, sed ... sed ... sed ... pri tio iom poste.

Knabo (enkuras): Panjo petas la klabon por frapi la bifstekon.

Prezidanto: Jen, fileto, sed realportu ĝin baldaŭ. (*Al la sekretariino*) Ne miru, fraŭlino Löfgren, verŝajne temas nur pri tio, ke mia edzino volas inciti sian plej bonan amikinon antaŭ la urbo kaj la tuta granda mondo. — Post la interveno de tiu ĉi malgranda bifsteko — aĥ, kiel malgranda — mi volas raporti pri la cirkonstancoj, el kiuj ne naskiĝis muso, sed ... sed pri tio poste. — Estimataj gesinjoroj! Ni, kiuj sidas ĉi tie, ni estas Esperantistoj kun koro kaj animo. Kion signifas esti Esperantisto? Tio signifas, estimata tuta mondo, ke ni uzas ĉiun nian forton por ke oni komprenu nin en la tuta mondo.

Knabo (enkuras): Panjo dankas la klabon kaj petas 5 kronojn por rusa kaviaro.

Komitatanoj: Rusa kaviaro. Aĥ!

Prezidanto (donante monon): Tiu ĉi virino neniam komprenos min. Post la interveno de tiu ĉi rusa kaviaro mi volas diri, ke la Esperantistoj havas dum la nunaj malfacilaj tempoj specialan taskon: venki la krizon helpe de Esperanto. Mi povas diri, estimata tuta mondo, ke nenie la Esperantistoj tiel klare komprenas la voĉon de la tempoj...

Bovobleko.

Prezidanto: ... kiel ni en Grönköping. La nomo de Grönköping brilos en la orlibro de la sveda historio kaj tio estos dankebla al la Esperantistoj de nia bela hejmlando. — Kaj antaŭ ol mi daŭrigus, mi volas prezenti la

SEF Spalten.

FÖRBUNDSSEKRETERAREN.

Matrikel 1943 skall snart sammanställas. Har din klubb redovisat? Har den sänt in rapportkort SEF 10 med uppgifter om klubben? Om inga medlemsavgifter för 1942 ha sänts in kommer klubben inte med i matrikeln och om vi inte få rapportkort kunna uppgifterna i matrikeln bli föråldrade. Skicka uppgifter före 15 febr.!

*

Förslag hade väckts om att bilda ett distrikt för de fem esperantoklubbarna i Södermanland. Jag sände till dessa klubbar ett cirkulärbrev med förfrågan hur de ställde sig till saken. Endast två klubbar ha svarat, och därför får väl tanken på ett distrikt för Södermanland vila så länge.

*

Vilka svårigheter förbundet har i sina organisationssträvanden kan även belysas av följande cirkulärbrev, som sänts till nio klubbar:

"Under 1942 ha esperantoklubbar bildats i Boden, Grästorp, Hallstahammar, Hishult, Hudiksvall, Långsele, Malmköping, Sala, Sköldinge, Uddevalla, Vingåker och Västerås. Dessa klubbar ha genom protokollsutdrag e. d. meddelat oss sin önskan om anslutning till förbundet, Grästorp dock endast eventuellt. Vi ha hälsat dem välkomna, men sedan dess är det endast Boden, Vingåker och Västerås som fortsatt kontakten genom att sända rapporter och medlemsavgifter.

Vi önska nu återknyta kontakten med de klubbar som inte låtit höra av sig. Rapportkort SEF 10 samt meddelande nr 10:1942 bifogas. Vi rikta en enträgen uppmaning till Er: Låt oss få ett livstecken, fyll i rapportkortet och skicka det till oss, gärna som postkort, eller skriv och meddela hur det står till med klubben. Så fort vi få positivt svar kommer vi att skicka block med medlemskort och annan materiel. Vi tro ännu organisation bäst leder till målet och önska därför gärna se Er klubb som medlem i vårt förbund."

Breven ha kanske inte alla kommit till rätt adress, då vi inte ha fullständiga uppgifter om klubbarna. Därför vill jag be medlemmarna i dessa klubbar, om de fortfarande önska anslutning till SEF, att ordna så att kontakt med förbundet upptas så snart som möjligt.

S a l e x.

OMBUDSMANNEN.

Ur högen av tidningsklipp från ombudsmannens resor fiska vi upp efterföljande notis från Våmhus, som vi finna ge en god bild av en normal-kväll i ombudsmannens normalarbetsdag.

Föreläsning.

Svenska Esperanto-Förbundets ombudsman, redaktör Tiberio Morariu, höll i onsdags i sockenstugan en före-

historian estraron de la klubo, kiuj ebligis, ke ne naskiĝis muso en nia urbo, sed, sed ... pri tio poste.

Mian nomon vi certe jam konas. (*De ekstere:*)

Virina voĉo: Fripono, kial vi donis al la knabo nur 5 oerojn anstataŭ kvin kronojn?

Prezidanto: La tuta mondo komprenas la Esperantistojn, sed ne iliaj edzinoj. Nu egale! Jen nia ŝatata sekretarino fraŭlino Eulalia Amanda Peripatetea Ludovika Löfgren, jen nia kasistino fraŭlino Fermula Okulia Liljeblad, kiu ...

Kasistino (serĉas ion sur la planko kaj turnas la dorson al la publiko).

Prezidanto: ... havas eksterordinaran pozicion en la klubo. Kaj jen niaj komitatanoj, sinjoroj Einar Andersson, Gunnar Andersson, Ragnar Andersson kaj Svante Andersson, kaj nun mi donas la vorton al sinjoro Andersson.

Ĉiuj Andersson (leviĝas): Gesinjoroj, antaŭ tri monatoj, kvar horoj ...

Prezidanto: Pardonu ... sinjoroj ... La vorto estas ĉe sinjoro Svante Andersson.

Tri Andersson (murmuras kaj sidiĝas).

(Daŭrigota.)

läsning över ämnet 'Rumänien, oljekällornas land'. Då red. Morariu själv är rumänier, fast sedan någon tid svensk medborgare, har han de största förutsättningar att berätta om detta land. Han gjorde det även på ett elegant och roande sätt, klädd i sitt gamla hemlands folkdräkt. Föredraget belystes av vackra ljusbilder.

Efteråt talade han på esperanto om nödvändigheten av ett neutralt världsspråk. Behovet av ett sådant språk kommer att bli ännu större efter kriget, när den internationella handeln och turismen åter kommer i gång. Anförandet, som belystes med roande anekdoter, tolkades till svenska av kantor A. Björnemo. Publiken, som var talrik, visade sin uppskattning av båda anförandena genom kraftiga applåder.

KUNLABORO aŭ KAOSO?

La organizado de la mondo sur demokrate federacia fundamento.

"Stiftelsen Fredshögskolan" (Pac-altlernejo) dum la printempo aranĝas studkurson kun tri publikaj kunvenoj kaj ses studrondaj vesperoj, ĉiuj vendrede. Inter alie la profesoroj Herbert Tingsten, Gunnar W. Silverstolpe kaj Einar Tegen partoprenas per prelegoj.

Salex.

DELEGITOJ DE IEL.

Av IEL-s årsbok 1942 framgår, att det f. n. finns IEL-delegater på endast 40 platser i Sverige. Det är en alldeles för låg siffra i betraktande av landets storlek och esperantos styrka här. Fattas delegat på Er ort, så meddela IEL-s ĉefdelegito K. Wästfelt, att Ni är villig att åta Er uppdraget. Såsom villkor gäller emellertid att vara Membro-Abonanto de IEL, d.v.s. abonnera på tidningen Esperanto Internacia jämte årsboken, kostnad 8 kr. Denna fordran är uppsatt för att delegaterna skola vara informerade om inträffade nyheter inom esperanto-världen och ha delegatförteckning till hands.

Ĉefdelegito s-ro Karl Wästfelt,

Cedergrensv. 27, Sthlm 32. Postgiro 15 12 88.

Meddelande från Esperanto-Institutet

Vårens examen.

Skrivningen äger rum söndagen den 14 mars. Sista anmälningsdag är den 1 mars. Examenskommittéerna böra omedelbart stöta på klubbmedlemmarna att anmäla sig till examen. "Esperanta Studservo" har studerats så flitigt i vinter, att institutet förväntar rekorddelta-gande i examensskrivningen. Ingen plats utan examinand!

Sommaruniversitetet.

Institutet planerar i sommar en studiekurs under benämningen "Esperantos sommaruniversitet". Det blir en härlig sommarvecka i Lund och Malmö med intressanta föreläsningar, roande utflykter, härliga bad, trevliga kvällssamkväm — allt i esperantos tecken. Vi hänvisa till särskild artikel i tidningen.

Tri bonaj, malkaraj libroj:

Selma Lagerlöf: **La Ringo de la Generalo.**
(Löfvensköldska ringen) 2:—

G. Henriksson: **Per motorciklo tra tri landoj** 0:75

Stellan Engholm: **Al Torento** 1:20

För oms. och porto 15 % tillägg.

Frimärken mottagas som likvid.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO

Fack 698, Stockholm 1.

El Finnlando.

FINNLANDO SALUTAS GESAMIDEANOJN.

La subskribinto kuraĝas en la nomo de finnaj esperantistoj saluti ĉiujn geesperantistojn kaj geamikojn de Esperanto. Samtempe ni dankas pro la bona propagando, kiun la sveda Esperanto-gazeto faris dum la pasinta jaro. Ĝi multe kuraĝigis nin kaj subtenis nian intereson. Precipe via septembra numero donis bonegan materialon. Ĝi estis ankaŭ disdonita al niaj universitatoj, kelkaj plej gravaj lernejoj, ministroj ktp.

Kvankam nia esperanta vivo pro la milito ne iel estis vigla, tamen ĝi tute ne mortis. Printempe okazis grava kunveno, same aŭtune. La kunvenoj estis alvokitaj de la fervojista Esp.-societo. Dum la pasinta decembro skolta festo en Järvelä, kie la prezidanto de la fervojista Esp.-societo havis la bonan okazon atentigi pri la grava signifo de Esperanto ĉe la racioanalizo de la homo, kulturo kaj ekonomia vivo. La feston ĉeestis proks. 300 personoj, precipe junularo. Ĉe la 300-jara festo de presarto de Finnlando, kiu festo okazis en la preĝejo de Järvelä, oni vidigis esperantan literaturon kaj atentigis pri la lingvo Esperanto. Ĉe kelkaj aliaj prelegokazoj en Tennilä kaj Okeroinen oni parolis ankaŭ pri nia lingvo kaj kelkaj infanetoj deklamis esperante. Oni akcentis la valoron de internacia lingvo por la religio, kulturo kaj abstineca movado.

Lektoro Krestanoff en Sofia (Bulgarujo) petis kelkajn informojn pri Finnlando por la nova eldono de bulgara enciklopedio. Finfine prof. Mihalik mendis longan prelegon pri Finnlando por la hungaraj kulturvesperoj.

La finnaj gazetoj Kouvolan Sanomat, Lahti, Etelä-Suomen Sanomat kaj Biihimäen Sanomat favore rilatis al nia afero iam kaj ĉitiam publikigante novetaĵojn pri Esperanto, kaj la finna gazeto de fervojfisticistoj, Rautatievirkamies, eĉ proponis esperantan kurson aŭ almenaŭ petis pri konsiloj kiel plej facile lerni la lingvon. Esperanto-Societo de finnaj fervojistoj tuj rekomendis sian presitan korespondan kurson kaj atendas nun amase da mendoj por ĝi.

Kiel oni vidas, nia afero malrapide, sed certe antaŭeniras en Finnlando. Espereble la nova jaro alportos multan bonon.

B t p.

Informo al finnaj esperantistoj.

Svenska Esperanto-Tidningen La Espero por la jaro 1943 vi povas ricevi per pago de 25 fmk. al la ĉefdelegito de IEL, s-ro Joel Vilkki, Somero, poŝtgirokonto 60253. Eldona Societo Esperanto, kiu eldonas la gazeton, esperas per tiu ĉi favorprezo ebligi ankaŭ dum la nuna jaro al niaj finnaj samideanoj konservi la kontakton kun nia kara Esperanto.

VERDA RAPSODIO,

la varienhava libro estas aĉetebla por 1:35 kr.; mendebla ĉe A. S. Jacobsson, Villagatan 3, Skövde.

FAMILIAJ NOVAĴOJ.

Naskiĝis: Esperanto-infano al ges-roj Erik kaj Signe Lindberg, Borås; filino al Anna-Greta kaj Jan Strönne, Malmö; filo al Agnes kaj Sture Persson, Malmö.

La redakto gratulas.

LA HOMO KIUN MILIONOJ AŬSKULTAS.

Stanley Jones kaj lia mesaĝo.

Av Gunnar Furhammar.

I vår tid med dess allt högre värdesättning av de andliga värdena, är denna lilla bok en utmärkt tillgång. Oavsett vars och ens inställning till de religiösa problemen, ger boken åt alla något av värde.

Dess språkliga dräkt betygsatte en av våra främsta språkmän sålunda: "Jag rent av frapperades av bokens rena och klara språk".

Pris vid förskottslkv. 2:— (inkl. oms. o. porto).
112 sidor.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO
Fack 698, Stockholm

La ŝtrumpoj de Adamson estas malbonaj. Ili havas truojn. Kion faras Adamson?

Lösningen hittar Ni i

Dr Szilagyis kurs i Esperanto.

En av de roligaste och intressantaste läroböcker som skrivits.

Med hjälp av över 200 roliga illustrationer — boken bygger på den s. k. åskådningsmetoden — låter författaren eleven få en klar bild av de olika ordens betydelse. En stor roll spelar härvid Adamson — han med de tre hårstråna — vars skiftande öden och äventyr läsaren får följa.

All text på Esperanto, endast förklaringarna på svenska. En särskild ordlista medföljer.

En utmärkt övningsbok!

Pris pr postförskott (inkl. oms. o. porto) Kr. 2:50.

Frimärken mottagas även som likvid.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO

Fack 698, Stockholm 1.

SVEDA KRONIKO

La aŭtuna sezono en BORÁS estis entute karakterizita de la ĉeesto de d-ro F. Szilágyi. Post la publika provleciono la 20-an de septembro li gvidis du kursojn, komencajn kun 16 kaj daŭrigan kun 14 partoprenantoj. La kvalito de la kursoj evidentigas el tio ke la perdo de la komenca kurso malgraŭ la malfacilaj cirkonstancoj ne estis pli ol la forigo de 3 personoj. Antaŭ kaj post la provleciono d-ro Szilágyi paroladis. Rut Svärd kontribuis per bela deklamo. La kursoj daŭris ĝis la 20-an de januaro, kiam la klubo aranĝis finfeston. La dankon de la klubo kaj kurspartoprenantoj esprimis Bertil Cooper, kiu al la populara d-ro Szilágyi transdonis ankaŭ donacon de la lastnomitaj. S-ino Szilágyi ricevis florojn. La programo de la vespero estis varia kaj amuza: ludoj, konkursoj, deklamo ktp.

Dum la aŭtuno la klubo kiel kutime kunvenis dufoje ĉiumonate. La 5-an de decembro okazis Lucio-festo, kies bonan programon ĉirkaŭ 100 personoj aplaudis. Precipe oni ŝatis la partoprenon de la infanoj kaj la aktoroj — la ludojn verkis d-ro S. Al la ĉefa aranĝinto, Linnéa Paulsén, floroj estis transdonataj.

Ankaŭ en la ĉirkaŭaĵo de Borås d-ro Szilágyi faris kelkajn parte propagandajn prelegojn pri Esperanto, parte prelegojn pri Hungarlando. Interalie li vizitis la altpopollernejojn en Fristad kaj Viskadalen. La sukceso de lia propaganda prezentado en Fristad donas eĉ esperon pri tio ke en la venonta studsezono Esperanto estos oficiale akceptita en horaro de la altlernejo.

La distrikto aranĝis du vesperojn, gviditajn de d-ro

Szilágyi, en Surte kaj Alingsås kun tre kontentiga rezulto.

Kiel oni povas konstati Verda rondo post la neforges-eblaj kongrestagoj energie eklaboris. Dank al la komenca kurso la klubo ankaŭ certe gajnos kelkajn bonajn novajn membrojn.

La klubo decidis partopreni la grandan ekspozicion de la junulara asocio, kiu okazos en Borås en februaro. La energia laboro jam ankaŭ en aliaj rilatoj komenciĝis: daŭriga kurso sub la gvido de Linnéa Paulsén jam startis.

Dankon, gesinjoroj Szilágyi!

H. E.

KUMLA. Inter la 2/1—7/1 aranĝis "La junulara konsilantaro" ĉi tie ekspozicion en kiu ankaŭ nia klubo partoprenis kun montra kesto kiu altiris al si grandan atenton. Dum la vespero "La junularo kaj la lernejo"

parolis la sindiko Morariu antaŭ plen-plena salono. La ekspozicion vizitis ĉ. 1.700 homoj.

21.1 la klubo havis sian jarkunvenon. La kaso bilancis je kr. 137:80 kun saldo je kr. 18:85. La estrara kaj revizistaj raportoj estis aprobatataj kaj la estraro ricevis plenan malŝarĝon. La membronombro estas 17. Pro la malgranda membronombro la kunveno decidis malpliigi la estraron ĝis 3 personoj kaj estis elektataj Fritz Ström, Tage Goldheim kaj Bengt Söderlund. Reviziistoj fariĝis Herty Ström kaj Edith Goldheim. Delegito en ABF Ingrid Larsson kaj de IEL Fritz Ström.

La membroj nun diligente studas por printempe fari ekzamenon.

Torento.

Luciafest i Helsingborg.

LUND. 16.12. La klubo aranĝis Lucia-feston en la hejmo de ges-roj Weiland. Dum la kantado de Lucia-kanto envenis Lucia kun lumaj kandeloj en la hararo, sekvata de siaj honorfraŭlinoj. Poste okazis kaftrinkado. Kiel kutime la ĉeestantoj kunportis mem kafon kaj kukojn. Kaj nun okazis komuna kantado de diversaj kantoj, esperantaj kaj svedaj. S:ro Fritz Bengtsson ludis tre bele maristan kanton de li mem komponita kaj verkita. Li ludis per la buŝharmoniko kaj ankaŭ kantis tiun kanton. Li ricevis multajn aplaŭdojn. Ne nur li amuzis nin, sed ankaŭ aliaj ĉeestantoj kaj mi ne forgesu la etan fraŭlinon Falck, kiu kantis i. a. Lili Marleen, Sjönsala vals k. a. Ŝi ricevis multajn aplaŭdojn. Laste s-ro F. Bengtsson faris paroladon por nia gastiganto. — 10.1 la klubo estis invitata al la ordinara kristnaskfestado de la esp.klubo de Malmö. La programo estis tre varia precipe ni aplaŭdis la komedion Familio Trögelin. La festo finiĝis per malnova kaj moderna danco.

N. P.

Klubo Esperantista de MALMÖ festis sian tradician kristnaskfeston en la nova hejmo de I.O.G.T. 10.1.

La ejo havas ĉiujn avantaĝojn, sed bedaŭrinde dum la vespero ĝi montriĝis tro malgranda, ĉar la publiko atingis ĝis 175 personoj. Sed flankenlasinte tion la festo estis sukcesplena.

Mi volas iom prezenti la programon: Post bonvensaluto de nia prez. J. Strönne, sekvis pianoludo de f-ino R. Erlandsson kaj dolĉa kanto de f-ino L. Lundborg.

En "Jungfruburen" de F. Schubert tri inoj vestitaj en laŭtempaj belaj vestoj kantis kaj dancis.

Vivanta ŝarado: "Troviĝas en K.E.M." estis programpunkto kiu igis la publikan humoron en konvena nivelo.

La sceno el "Erik XIV och Karin Månsdotter" estis muziko kaj por okuloj kaj oreloj. Ĝi montris la malfeliĉan reĝon en malliberejo, kiam li ricevis viziton de sia amatino. Ili estis menciinde bele vestitaj kaj kantis mirinde bele.

Venis la ĉefa programpunkto: "Familjen Trögelin" aŭ "Lustresan från Skåne", komika teatraĵo en du aktoj kiu daŭris preskaŭ unu kaj duonhoron. La agado de la teatraĵo okazis en Stokholmo en la jaro 1870 kaj la ludantoj estis vestitaj laŭ tiutempa modo. La geaktoroj estis: Helge Andrén, Ester Andrén, Luzzi Lundborg, Jan Strönne, Hildur Wallin, Alve Persson, Lennarth Magnusson, Vera Brandt, Reinhold Hansson kaj Erik Fredin. Menci iun specialan el tiuj bonaj aktoroj eble estus maljuste, ĉar ĉiu ludis sian rolon kun suvereneco.

En la apudaj hejmece meblitaj ĉambroj nin atendis la preparitaj kafotabloj. moderna danco.

La festo finiĝis per rondodanco ĉirkaŭ la kristarbo kaj

H-d u r.

NYBRO. Nybro Esperantoklubb jarkunvenis 24.1. La diversaj raportoj estis aprobatataj. La estraro reelektiĝis: prez. K. F. Lindqvist; v. prez. Evert Everbrant; sekr. Tage Bergström, v. sekr. Erik Eriksson kaj kasisto Gösta Bolander. Oni diskutis la vintran laboron kaj oni decidis, ke la studtemo estos "Esperanta Studservo". La klubo kunvenas ĉiun merkredon je la deknaŭa, alterne ĉe la membroj.

La esperantoklubo de Kalmar invitis nian klubon al

Solvo de la krucvortenigmo en la januara numero.

L	I	P	O	J	×	R	I	S	M	O
×	E	L	×	×	S	×	×	I	A	×
F	L	E	K	S	I	Ĝ	A	N	T	E
L	×	O	V	×	N	×	G	O	×	D
A	×	N	E	A	K	R	A	N	×	R
V	×	A	R	×	O	×	D	I	×	O
A	N	S	E	R	P	L	U	M	O	J
×	U	M	×	×	O	×	×	O	R	×
G	N	O	M	O	×	B	O	J	A	S

Gajnintoj fariĝis:

1. S-ino Nelly Voirol, Redernweg 21, Biel, Bienne, Schweiz.
2. S-ro Bertil Akerberg, Borgmästaregatan 4 A, IV, Stockholm Sö.

Bättra på Edra kunskaper i Esperanto!

Kan Ni Esperanto?

Kan Ni t. ex. använda akkusativändelsen -n riktigt? Vet Ni, vilken preposition Ni skall använda i varje särskilt fall?

Om inte, så tag Svenska Esperanto-Förbundets brevkurs, "Esperanto per post" och friska upp Edra kunskaper! Finns i två avdelningar:

Kurs 1, som närmast är avsedd för nybörjare, är samtidigt en utmärkt repetitionskurs. Den omfattar 5 brev och kostar endast 2:— kr.

Kurs 2, som är en fortsättning på kurs 1, är avsedd att utbilda goda esperantister och förbereda till examen. Den omfattar 5 st. 16-sidiga brev, fulla med roande och intressanta läs- och skrivövningar, grammatiska förklaringar till dessa och belysande exempel. Kurs 2 kostar 5:— kr.

Alla skrivövningar rättas kostnadsfritt av kompetenta lärare.

Vad man säger om "Esperanto per post".

"Insänder härmed det femte och sista brevet i denna kurs. Samtidigt ber jag att få tacka för den goda undervisning jag erhållit. Det är inte bara min dåliga esperantogrammatik som blivit rättad, utan även min bristfälliga svenska. Jag har på så sätt lärt mig två språk ..."

Anmäl Eder till den kurs som passar Eder bäst! Fyll i nedanstående kupong och sänd in den till Förlagsföreningen Esperanto, Fack 698, Stockholm 1.

Undertecknad anmäler sig härmed till **KURS 1**
KURS 2
av "Esperanto per post". Avgiften kr. .... insändes samtidigt i frimärken — per postgiro nr 578 — får uttagas mot postförskott.
(Stryk det som ej önskas!)

..... den ..... 19...
Namn: .....
Alder: ..... år. Yrke: .....
Adress: .....

festo pro la "Tago de la libro" en decembro. Bolander raportis pri tiu festo. Post la kunveno gesinjoroj Lindqvist regalis la partoprenantojn je bongusta kafo kaj kukoj spite ĉiujn limigajojn.

Kastelrivero.

Svenska Esperanto-Tidningen

La Espero

Organ för Svenska Esperanto-Förbundet

Postadr.: Box 698, Stockholm 1.

Redaktör: Eva Julin, Gps I a, Sthlm.

Ansvarig utgivare: W. Wahlund.

Prenumerationspris Från 1943: helt år kr. 4:—. Lösnummer 0:35. Utkommer en gång i månaden.

Annonspris: 20 öre pr mm. Korrespondensannons: 1:50.

Expedition: Förlagsföreningen Esperanto, Sveavägen 98.

Stockholm. Tel. 31 65 01. Postgiro 578.

SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET (Sveda Esperanto-Federacio), Tegelbacken, Stockholm C. Tel. 20 00 43. Postgiro 20 12.

Avgiften i SEF: Direkt anslutna medlemmar erlägga 7:50 kr. pr år och erhålla tidningen gratis. Föreningar erlägga för varje medlem en årlig avgift av 2:— kr. Varje ansluten förening erhåller ett exemplar av tidningen gratis.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO u. p. a., postadress: Box 698, Stockholm. (Expedition: Sveavägen 98.) Tel. 31 65 01. (Förlagschefen: 10 53 27). Postgiro: 578. (Böcker, tidningar, korrespondenskurser o.s.v.).

SVENSKA ESPERANTO-INSTITUTET, Tegelbacken, Stockholm. Postgiro 5 15 11.

INTERNACIA ESPERANTO LIGO — IEL (Sveda Teritorio): Ĉefdelegito Karl Wästfelt, Cedergrensvägen 27, Stockholm 32. Poŝtĉeka konto 15 12 88. Kotizoj: Membro kun jarlibro kr. 3:—; Membro-Abonanto 8:—; Membro-Subtenanto 20:—; Patrono 80:—.

Grupo Esperantista de STOCKHOLM havis sian jarkunvenon la 20-an de januaro sub prezido de sia honora prezidanto redaktoro Paul Nylén. La kunveno estis sufiĉe multnombre vizitata. Ĉirkaŭ 30 personoj ĉeestis. Oni laŭtleĝis raportojn de la estraro, kasisto kaj revizoroj, kiuj ĉiuj estis aprobataj, kaj oni kun danko liberigis la estraron de respondeco por la pasinta jaro. Jen eta eltiraĵo el la estrara raporto por la jaro 1942. Je la jarfino la grupo havis 114 membrojn. La membronombro dum la jaro malpliigis per 9 membroj. Dum la jaro 18 membroj forlasis la grupon kaj 9 novaj aliĝis. 11 personoj fariĝis t. n. oraj membroj. La grupo havis dum la jaro 34 kunvenojn, kiujn vizitis meznombre po 26 personoj. La 21-an de januaro la grupo aranĝis kunvenon por la pasivaj membroj. Ĉirkaŭ 80 personoj vizitis tiun kunvenon.

Kiel estraro por la jaro 1943 estis elektitaj la jenaj: Sune W. Ahlm, prezidanto; Birger Gerdman, unua vicprezidanto; Maud Ekberg, dua vicprezidanto; Harry Törnskog, sekretario; Elisabet Olsson, vicsekretario; Martin Eriksson, kasisto; Per Svensson, vickasisto; Greta Lindvall, librovendisto; Berta Ewert, bibliotekisto; Nanny Törnberg, vicbibliotekisto. Ĉiuj estis reelektitaj krom fraŭlino Törnberg, kiu estas nova. Je tondraj aplaŭdoj fraŭlino Alfhild Svedmark estis reelektata kiel mastrino. Kiel revizorojn oni reelektis sinjorojn T. Julin kaj K. J. Moberg. Anstataŭantoj por ili fariĝis fraŭlino H. Josefsson kaj sinjoro T. Sjöblom.

La ĉefa punkto de la programo por la vespero estis propono de la estraro pri altigo de la membrakotizo ĝis 10 kronoj. Post klarigo de la kasisto pri la grandaj elspezoj por la venonta jaro la jarkunveno decidis ke la kotizoj por individua membro estos 10 kronoj, por familia membro 7 kronoj kaj por t. n. ora membro 15 kronoj.

Diversaj aliaj aferoj estis pritraktataj kaj poste oni kolektiĝis ĉirkaŭ la kaftablo. Tg.

Korespondado.

Koju G. Mirčev, vilaĝo **Drenovo**, Harmanli, Bulgario, junulo 21-jara, deziras korespondi kun fraŭlinoj el ĉiuj landoj pri diversaj temoj.

Tenju St. Petrov, vilaĝo **Drenovo**, Harmanli, Bulgario, junulo 19-jara, deziras korespondi kun gesamideanoj el ĉiuj landoj.

